

List od Preláta (jún 2007)

28.06.2007

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

V priebehu posledných dní, ako som cez niektoré víkendy pokračoval v pastorálnych cestách, som sa dostal do Štokholmu. Taktiež u týchto ***národov chladnej severnej Európy*** (*Cesta*, č. 315) —ako to vyjadril Svätý Josemaría pred mnohými rokmi — sa šíri duch Diela. Nepochybujem o tom, že použil tieto slová len preto, lebo prišiel do týchto zemepisných širok s

oným *oheň som prišiel vrhnúť na zem* (Lk 12, 49) , čo sa naučil od Ježiša Krista. Veľa som ďakoval Bohu za to, že nám pomáha vidieť splnenie *snov* nášho Otca. Okrem toho sa môžeme aktívne podieľať na ich uskutočnení, prostredníctvom modlitby, veľkodušného umŕtvovania plného optimizmu a plnením úloh každého z nás. Robme tak vždy, spojení so všetkými kresťanmi a spojení navzájom, budeme tak spolupracovať na šírení Cirkvi po celom svete.

Dobre vieme, že koreň nadprirodzenej účinnosti silnie s intenzívnym a hlbokým vnútorným životom, ktorý je ovocím pôsobenia Ducha Svätého v dušiach. Preto je tak dôležité utiekať sa každý deň s čoraz väčšou dôverou k Tretej Osobe Najsvätejšej Trojice! Táto úvaha prichádza spontánne, prichádza tiež vďaka veľkým sviatkom, ktoré sme slávili alebo budeme sláviť: sviatok Ducha Svätého, kedy sa konala

kňazská vysviacka mojich synov; a,
nasledujúca nedeľa, sviatok
Najsvätejšej Trojice.

Oddnes sa modlíme Anjelský
Trojdny, s túžbou byť hlásnou trúbou
chvály a vďakyvzdania, ktoré je celé
ľudstvo povinné vzdať nášmu Bohu,
Trojsvätému, ktorý nás stvoril a
vykúpil, a ktorý túži po tom, dokončiť
dielo nášho posvätenia. Usilujme sa
intenzívne využiť tieto dni; túžme po
tom, zo všetkých našich síl premeniť
dvadsaťštyri hodín dňa v chválospev
Najsvätejšej Trojici. Opakujme často,
nahlas alebo srdcom, slová liturgie:
*Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus
Deus Sabaoth. Pleni sunt caeli et terra
gloria tua!* (Rímsky misál, Ordinár
svätej omše); Svätý, svätý, svätý, Pán
Boh zástupov. Plné sú nebo i zem
tvojej slávy.

Meditácia nad tajomstvom
Najsvätejšej Trojice by mala byť
bežným pokrmom duší kresťanov.

Svätý Augustín potvrdzuje, že «toto je naša dokonalá radosť a že neexistuje väčšia: tešiť sa z Božej Trojice, na ktorej obraz sme boli stvorení» (Sv. Augustín, *O Trojici*, I, 18). Ako obrazne vysvetľuje Sväté Písmo, tí, ktorí sa snažia myslieť a konať tak, ako chce Boh, sú *ako strom zasadený pri vode, čo prináša ovocie v pravý čas, a jeho lístie nikdy nevädne* (Z 1, 3). Všetko, čo robíme na zemi s jasným a neustále upreným pohľadom na Trojjediného Boha, posledný cieľ nášho života—i keby to bolo z ľudského hľadiska málo—tak získava veľkú hodnotu. Pána zaujíma všetko, čo sa nás týka, sprevádza nás s nesmiernou nežnosťou svojej lásky a svojho milosrdenstva.

Svätý Josemaría poukazoval najmä počas posledných rokov svojho pozemského života na tento bod kresťanskej viery. *Ak sa nachádzame v stave milosti* —povedal napríklad v roku 1972—, *Duch Svätý je v našej*

duši a dodáva nadprirodzený charakter všetkému, čo robíme. A so Svätým Duchom sú tu Otec a Syn: Najsvätejšia Trojica, jeden Boh. Sme chrámom Najsvätejšej Trojice a môžeme hovoriť s Bohom jednoducho, bez toho, aby sme robili niečo zvláštne. Sme schopní šliapnúť na nás samých, tak ako sa šliape hrozno v lise, pretože sme nič. Uchylujeme sa sem, do hĺbky našej duše, aby sme mu rozprávali, čo sa s nami deje: prosíme, klaniam sa mu, prosíme o odpustenie, milujeme ho (Sv. Josemaría, Poznámky z kázne, 12.10.1972).

Utekajme sa v nasledujúcich dňoch s vrúcnuou a intenzívnou zbožnosťou k Najsvätejšej Trojici. Táto dispozícia nám tiež pomôže pripraviť sa vychutnať s príjemným ovocím ďalšie veľké liturgické sviatky v tomto mesiaci: Božie Telo a Najsvätejšie Srdce Ježišovo. Rast v eucharistickej zbožnosti znamená

prehĺbenie tajomstva Najsvätejšej Trojice, lebo —ako nám pripomína Svätý otec vo svojej novej apoštolskej exhortácii o Svätej Eucharistii—
prvoradou skutočnosťou eucharistickej viery je samotné tajomstvo Boha, trojičnej lásky (...). Ježiš nám v eucharistii nedáva „niečo“, ale dáva sám seba, obetuje svoje telo a vylieva svoju krv. Tým dáva celé svoje bytie, zjavujúc pôvodný prameň tejto lásky (Benedikt XVI., Ap. ex. *Sacramentum caritatis*, č. 7).

Ako denne žasol náš Otec pri meditácii prítomnosti a diela Trojjediného Boha v textoch svätej omše! Napísal nám to v jednej zo svojich kázní, a učil nás, že **tento trojičný prúd lásky k ľuďom stále vznešene pokračuje v eucharistii (...). Pri obeti svätej omše pôsobí celá Trojica** (Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 85). Rád sa zvláštnym spôsobom zamýšľal nad pôsobením

*Velkého Neznámého, túžiac po tom, aby ním pre kresťanov nebol. Povzbudzoval všetkých, aby sa viac a s väčšou pravidelnosťou obracali na každú Božskú Osobu, aby ich rozlišovali bez toho, aby ich od seba oddelili, nakoľko **pri obeti svätej omše je prítomná celá Božia Trojica. Z vôle Otca pôsobením Ducha Svätého sa Syn dáva ako výkupná obeť. Naučme sa stykať sa s Najsvätejšou Trojicou, s trojjediným Bohom – troma božskými Osobami jednej podstaty, lásky, účinného posväcujúceho pôsobenia**(Tamže, č. 86).*

Benedikt XVI. na nás nalieha, že **je potrebné, aby sme v nás prebúdžali vedomie o rozhodujúcej úlohe, ktorú zohráva Duch Svätý (...) v prehĺbení božích tajomstiev** (Benedikt XVI., Ap. ex. *Sacramentum caritatis*, č. 12). A Svätý otec to vysvetľuje ďalej:**Pre**

duchovný život veriacich je nevyhnutne dôležité jasnejšie vedomie o bohatstve anafory: spolu so slovami, ktoré Kristus vyslovil pri Poslednej večeri, obsahuje aj epiklézu, vzývanie Otca, aby dal zostúpiť daru Ducha, aby sa chlieb a víno stali telom a krvou Ježiša Krista a aby sa „celé spoločenstvo stávalo čoraz viac Kristovým telom.“ Duch Svätý, ktorého celebrant zvoláva na dary chleba a vína, položené na oltári, je ten istý Duch, ktorý spája veriacich do „jedného tela“, aby sa stali duchovnou obetou, príjemnou Otcovi (*Tamže*, č. 13).

Ako si môžeme osvojiť tento Boží život, ktorý pri svätej omši zostupuje z neba na zem, a ktorý sa každému z nás odovzdáva vo sviatosnom Prijímaní? Pripravujme sa čo možno najlepšie na prijatie nášho Pána a svedomito dbajme o vďakyvdanie po svätej omši. Myslite na to, že sa v

týchto niekoľkých minútach, v ktorých je Ježiš Kristus v nás prítomný v podobe sviatosti, uskutočňuje najintímnejšia jednota, ktorú si len možno predstaviť medzi Stvoriteľom a stvorením. A táto jednota potom pokračuje počas dňa, vďaka pôsobeniu Ducha Svätého. Je tvoje pokľaknutie aktom pokornej poklony? Je tvoja duša plná aktov viery, nádeje a lásky? Prosme ako Dimas, zločinec, aby si Ježiš na nás spomenul a aby sme naňho stále mysleli. Eucharistia je prejavom nekonečného Božieho milosrdenstva; nielen že nás neodmieta, ale tým, že sa nám dáva za pokrm, nás zjednocuje so sebou: túžme po tom, aby bol náš život takýto.

Keď ste boli na Svätom Prijímaní a vaše srdce ďakuje Bohu—učil Svätý Josemaría—, uvažujte nad tým, že ste prijali Najsvätejšie Ľudstvo Ježiša Krista —jeho Telo, jeho Krv, jeho Dušu— a jeho Božstvo; a s

Ježišom Kristom celú Trojicu, pretože Otec, Syn a Duch Svätý sú neoddeliteľní. Myslite na to, že keď sa stratí sviatosťnospôsob, pomíne reálna prítomnosť, ale v našich dušiach a v našich telách zostane Boh Duch Svätý, nakoľko sú jeho chrámom (por. 1 Kor 3, 16). Vidíte: Boh sa s nami nielen stretne, on v nás zostáva. Duch Svätý je uprostred našej duše v stave milosti, dáva nadprirodzený zmysel všetkému, čo robíme, ak mu nekladíme odpor a ak ho odtiaľ nevyženieme hriechom. Boh sa skrýva vo vás a vo mne, v každom z nás (Sv. Josemaría, Poznámky z kázne, 8. 12.1971).

Tieto rady nášho Otca nám pomôžu pripraviť sa na jeho sviatok 26. júna. Proste o jeho príhovor, aby každá a každý uskutočnil rozhodný krok vpred v jeho duchovnom živote, ktorý znamená poznávať, stýkať sa a milovať Najsvätejšiu Trojicu na zemi,

aby sme sa potom z Boha tešili po celú večnosť.

Ako viete, 14. júna sa dožijem, ak Boh dá, sedemdesiatpäť rokov. Najväčší dar, ktorý mi môžete ponúknuť, je intenzívna modlitba. Proste Pána, aby mi odpustil, že som ho nemiloval takou láskou, ktorú odo mňa očakával, aby mi daroval svoju milosť, aby som sa s väčšou dôverou obracal na Boha Otca, Boha Syna, Boha Ducha Svätého a na Svätú Máriu, našu Matku.

Kňazská vysviacka tridsiatich ôsmych diakonov Prelatúry bola pre mňa veľkou radosťou. Teraz ich musíme podporovať ešte viac, aby boli svätými kňazmi Ježiša Krista. Mal som pred očami troch prvých kňazov, a prosil som ich, že tak ako odpovedali oni, tak chceme —všetci— dať našej kňazskej duši väčšinou súdržnosť; to znamená intenzívnejší styk s Učiteľom, viac horlivosti za

duše a neotrasiteľnú vytrvalosť (Por.
Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 934).

Modlite sa aj naďalej na môj úmysel;
za Cirkev a za Pápeža, za svätosť
kňazov a všetkých veriacich, za
rozšírenie Cirkvi po celom svete.

S láskou Vás žehná,

Váš Otec

+ Javier

Rím, 1. júna 2007

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-jun-2007/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-jun-2007/)
(23.02.2026)